

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 444

гр. Пазарджик, 14.09.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. Илиев

като разгледа докладваното от Борислав Ал. Илиев Гражданско дело № 20235200100438 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 140 от ГПК.

Образувано е по искова молба вх. № 6487 /14.07.2023 г., от „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление: с. Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, община Пещера, област Пазарджик, чрез адв. Т., *срещу* Прокуратурата на Република България (ПРБ), с която е предявен иск по чл. 2б, ал. 1 от ЗОДОВ.

1. С исковата молба ищецът е направил искане за приемане на представени писмени доказателства, да бъдат изискани прокурорски преписки № 4968/2014 г. по описа на РП – гр. Плевен, както и гр. д. № 486/2018 г. на ОС – Пазарджик за установяване на релевантните факти и да бъде допусната Съдебно-оценъчна експертиза, като назначеното вещо лице да отговори на поставени въпроси. Сочи доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът ПРБ чрез прокурор Павлов от Окръжна прокуратура – Пазарджик е депозирал отговор на исковата молба, с който навежда довод, че искът по чл. 2б от ЗОДОВ е недопустим, евентуално по съществото на спора – оспорва исковата претенция по основание и размер. Няма доказателствени искания.

По допустимостта на производството:

Сезиран е родовокомпетенен съд – чл. 2б, ал. 2 ЗОДОВ вр. чл. 104, т. 4 ГПК.

Лицето, което твърди, че е претърпяло вреди от нарушение на неговото право на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС, но не е обвиняем, пострадал или ощетен от престъплението, а лицето, от което по наказателното дело е иззет предмет като веществено доказателствено средство, е надлежен ищец по иска по чл. 2б от ЗОДОВ. Допустимостта на предявения иск по чл. 2б от ЗОДОВ за обезщетение на вредите от нарушение на правото по чл. 6, § 1 от ЕКЗПЧОС по всящо производство не е обусловена от абсолютните процесуални предпоставки на чл. 8, ал. 2 от ЗОДОВ, а именно да е изчерпана административната процедура за обезщетение на вредите по реда на глава III „а“ от ЗСВ и да няма постигнато споразумение – в този смисъл Решение № 210 от 15.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 3053/2014 г., III

г. о.

Отделно от това, с оглед влязлото в сила между същите страни и на същото основание по чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ решение № 150 от 05.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 716/2020 г., IV г. о., настоящият състав на съда е обвързан да приеме, че правопораждащият правото на ищеца факт за нарушено право на разглеждане и решаване на делото в разумен срок е установен от силата на пресъдено нещо и той не може да бъде пререшавано на основание чл. 299, ал. 1 от ГПК.

По доказателствата:

Съдът намира, че представените с исковата молба писмени доказателства са за установяване на релевантни за предмета на доказване факти, същите са допустими, относими и необходими, поради което следва да бъдат приети и приобщени към доказателствения материал по делото.

Основателно е и искането на ищеца да се изиска и приложи по делото като писмени доказателства прокурорски преписки № 4968/2014 г. по описа на РП – гр. Плевен .

След изслушването страните в съдебно заседание съдът ще прецени необходимостта от назначаване на съдебно-оценъчна експертиза.

На основание чл. 140, ал. 3 от ГПК производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, на които да се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца – и от отговора на исковата молба от ответника.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ иск на „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление: с. Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, община Пещера, област Пазарджик, чрез адв. Т., *срещу* Прокуратурата на Република България (ПРБ) по чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ.

ОБЯВЯВА на страните следния ПРОЕКТ за УСТЕН ДОКЛАД:

Предявен е иск от „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление: с. Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, община Пещера, област Пазарджик, чрез адв. Т., *срещу* Прокуратурата на Република България, с правно основание чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в пропусната полза – неполучена наемна цена в общ размер от 36 000 лева, дължима по договор от 02.12.2014 г. за наем на лек автомобил марка „KIA“, модел „SPORTAGE“, рег. № , за периода от 01.01.2020г. /включително/ до 30.06.2023г. /включително/ вкл. поради нарушаване правото на разглеждане и решаване на прокурорска преписка № 4968/2014 г. на РП – Плевен в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от ЕКЗПЧОС.

Предявеният иск се основава на следните фактически твърдения:

Ищецът твърди, че „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление село Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, общ. Пещера, обл. Пазарджик, представлявано от управителя К. К. Б. закупи следния автомобил на 20.11.2014г. обективизиран в

Договор за покупко-продажба на моторно превозно средство на Нотариус К. Д., а именно: лек автомобил марка „K1A“, модел „SPORTAGE“, цвят „тъмно сив металик“, рег. № , номер на рама: гориво дизел, дата на производство 09.01.2014г. Почти веднага, на 02.12.2014г., след като беше закупен гореописания автомобил бе отдаден под наем на Б. С., ЕГН , чужденец постоянно пребиваващ на територията на Р България, на адрес: гр. Пловдив, ул. „Сливница“ № 8, ет.6, ап.17. За отдаването под наем на автомобила бе подписан договор и същият бе предаден за дългосрочно ползване, чрез приемно-предавателен протокол същият ден- 02.12.2014г. Наемната цена на отдаденото под наем МПС за срока на сключения договор бе 1200 лева е ДДС.

На 19.04.2015г. по наказателното производство по ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив, прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив е иззет същият лек автомобил марка „K1A“, модел „SPORTAGE“, рег.№, номер на рама: , гориво дизел, дата на производство 09.01.2014г. от адреса на наемателя: Б. С. ЕГН , а именно: гр. П., ул. „С.“ № , където е бил паркиран. Във връзка с подаден сигнал и при направена проверка на място служителите на III РУ на ОД- Пловдив: Б. П., С. Д.и С. Т., констатира, че гореописания автомобил е обявен за издирване с телеграма № 38065 от 19.09.2014г. по прокурорска преписка № 4968/2014г. по описа на РП Плевен. На същата дата - 19.04.2015г. с протокол за доброволно предаване към ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив, били предадени и приобщени към преписката 1 брой контактен ключ с дистанционно от наемателя, който държал горното МПС, съгласно сключения договор за наем - Б. С.

Гореописания автомобил: марка „K1A“, модел „SPORTAGE“, рег. № номер на рама: , гориво дизел, дата на производство 09.01.2014г. е придобит от „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление село Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, общ. Пещера, обл. Пазарджик, представлявано от управителя К. К. Б., съгласно Договор за покупко-продажба на моторно превозно средство от 20.11.2014г. на нотариус К.Д., вписан в НК под № 136, с район на действие РС Пловдив, с който същият се легитимира като собственик. Като собственик „Агро- Инвест 999“ ЕООД, е отдало под наем процесния автомобил на лицето Б.С., съгласно сключен между тях договор за наем от 02.12.2014г. и същият се е намирал в държане на наемателя към момента на изземването-19.04.2015г., като същото е протоколирано и приложено по ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив.

При извършване на процесуално-следствените действия по ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив, прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив, а именно: изготвена химическа експертиза, е констатирано, че наличния номер на рамата е изпълнен с неоригинален шрифт на мястото на оригиналния номер на рама, който е заличен по механичен път. Установено е че оригиналния /фабричен номер на производителя/ номер на рамата е: , а по отношение на наличния номер на двигателя № , е изпълнен с оригиналния шрифт на производителя и че по него няма следи от поправки и заличавания.

След направена справка е получено писмо от Дирекция Международно сътрудничество при МВР от СИРЕНЕ-ДМОС, от което става ясно, че автомобил марка „K1A“, модел „SPORTAGE“ с оригинален /фабричен номер на производителя/ номер на рамата: , е бил обявен за издирване по повод извършена кражба в К.И., като престъплението е било извършено на 26.02.2014г., като по повод същото е образувана преписка № 2601/2014г. от компетентните власти в И.

По ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив, прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив е изискано заверено копие от Постановление от

08.09.2014г. от прокурорска преписка № 4968/2014г. по описа на РП Плевен. С Постановление от 09.11.2015г. по прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив, иззетия и приобщен по преписката автомобил, както и предадените с протокол за доброволно предаване: 1 брой контактен ключ с дистанционно от лицето Б. С., са изпратени за приобщаване към прокурорска преписка № 4968/2014г. по описа на РП Плевен. След което на основание чл.24, ал.1, т.6 от НПК с Постановление от 11.12.2015г. прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив, образувана на основание чл.345а, ал.1 от НК е прекратена.

Процесуално-следствените действия по отношение на гореописания автомобил иззет, като веществено доказателство са продължени по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. по описа на РП Плевен, образувана на основание чл.345а, ал.1 от НК срещу неизвестен извършител. При извършване на кражбата във В. в К.И. на 26.02.2014г., гореописания автомобил „K1A“, модел „SPORTAGE“, с оригинален /фабричен номер на производителя/ номер на рамата: е бил собственост на испанско дружество „SANTANDER CONSUMER RENTING SL“, като същият е бил застрахован за риск кражба. Следователно процесния автомобил описан по-горе към момента на извършване на престъплението-кражба в . И.е собственост именно на „SANTANDER CONSUMER RENTING SL“ и това дружество се явява правоимащото лице да го получи обратно, като негов собственик. След завеждане на преписка № 2601/2014г. от компетентните власти в К. И. застрахователя при когото е застрахован процесния автомобил- „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“ АД, със седалище и адрес на управление: Испания, гр. Мадрид 28050, ул. „Камипо Фуенте де ла Мора“ № 1, изплаща на застрахования собственик за съответния риск-тотална щета „SANTANDER CONSUMER RENTING SL“, стойността на автомобила. Тоест по пътя на суброгацията - поради платено обезщетение, като собственик от момента на направеното плащане е „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“ АД, със седалище и адрес на управление: Испания, гр. Мадрид 28050, ул. „Камино Фуенте де ла Мора“ № 1. За гореописаните факти и обстоятелства в образуваното пред РП Плевен по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. са събрани достатъчно писмени доказателства.

По отношение на иззетия автомобил „КЛA“, модел „SPORTAGE“, с оригинален /фабричен номер на производителя/ номер на рамата: пред РП Плевен по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г първоначално са депозиран два броя искания на основание чл.111, ал.2 от НПК. Като същите са от двамата собственици, претендиращи на две различни правни основания, а именно: „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление село Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, общ. Пещера, обл. Пазарджик, представлявано от управителя К. К. Б. съгласно Договор за покупко-продажба на моторно превозно средство от 20.11.2014г. на нотариус К. Д. вписан в НК под № 136, с район на действие РС Пловдив и „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“ АД, със седалище и адрес на управление: Испания, гр. Мадрид 28050, ул. „Камино Фуенте де ла Мора“ № 1, съгласно суброгацията - поради

платено обезщетение за тотална щета.

На основание чл. НЗ от НПК, РП Плевен по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. на така депозираните първоначални искания /от два различни правни субекта и легитимиращи се като собственици на две различни правни основания/ мотивирано отказва връщането на автомобил „K1A“, модел „SPORTAGE“, иззет, като вещественно доказателство по горната преписка. В момента в който двамата собственици разбират за претенциите на другата страна по отношение на гореописания автомобил същите сключват Договор за спогодба от 03.05.2016г./извънсъдебна спогодба/ по чл. 365 от ЗЗД с което „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“ АД, се отказва изцяло от претенциите си, като собственик /поради платена и получена сума в размер на 1 800 евро/ изцяло в полза на българския собственик, а именно: „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, като същата е приобщена към образуваната пред РП Плевен по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г., ведно с декларация от пълномощника на испанското дружество, за отказ за връщането на автомобила и предаването му на тях.

От момента на сключване на спогодбата 03.05.2016г., като единствен собственик на автомобил „KIA“, модел „SPORTAGE“, с оригинален /фабричен номер на производителя/ номер на рамата: , се легитимира „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление село Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, общ. Пещера, обл. Пазарджик, представлявано от управителя К. К. Б.

Направени са ред искания от 03.05.2016г. до настоящия момент /които прилагаме/ от единствения собственик, трето лице, „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, до РП Плевен по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. за връщане на гореописания автомобил иззет и приобщен, като вещественно доказателство, като нито едно от тях не е уважено, а дори напротив по всяко едно с Постановление за отказ /които прилагаме/ всяко едно е отхвърлено изрично.

Преди да бъде приобщен, като вещественно доказателство, гореописания автомобил е собственост на „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390. От 03.05.2016г. не са налице претенции на други лица за връщането на вещта с оглед описаното по-горе, поради което не съществува основание за отказ за връщане по чл.НЗ от НПК. Пречката за връщане на автомобила, основана на чл.НЗ от НПК е преодоляна с подписване на 03.05.2016г. на извънсъдебната спогодба по чл.365 от ЗЗД, както и декларация от пълномощника, депозирана и приобщена по преписката. „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390 се легитимира, като единствен собственик и правоимащ да иска връщането на автомобила, за да може да упражни изцяло и в пълен обем собствеността си така, както е залегнало в правната теория и практика. Доколкото не се установяват основания по чл.53 от НК за отнемане в полза на държавата, логиката повелява тя да бъде върната на правоимащия ѝ собственик.

След подписване на спогодбата 03.05.2016г, между „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“ АД, и „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, вече единствения легитимиращ се като собственик „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК

202886390, прави отново мотивирано искане до наблюдаващия прокурор по прокурорска преписка № 4968/2014г. по описа на РП Плевен, с искане да бъде върнато МПС-то. С Постановление от 29.06.2016г. е отказано връщането на автомобила, като същото постановление не почива, нито на никакви логични мотиви, нито на законови разпоредби-единственото което е упоменато от наблюдаващия прокурор Пламен Петков, е че би затруднило разкриването на обективната истина. А всички релевантни и необходими факти за разкриването на обективната истина по воденото досъдебно производство вече са протоколирани по реда на НПК и са приобщени към преписката. От тогава до настоящият момент по и във връзка с гореописаното МПС, не са извършвани никакви следствени действия, които могат да доведат до разкриване на обективната истина - това което използва, като мотив наблюдаващия прокурор при отказа си в Постановлението от 29.06.2016г., същото е използвано и в последващите такива. С този отказ се постига само и единствено ограничаване на собствеността и нанасяне на вреда в имуществената сфера на трето лице на досъдебното производство - „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390.

Бездействието /изразяващо се в откази за връщане на МПС-то на законния собственик и разглеждане на преписката в разумен срок/ на наблюдаващия прокурор Пламен Петков, по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. на РП Плевен, сериозно ощетява имуществено собственика на изетото МПС - „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, а именно:

- На първо място от същото не могат да се получават плодовете на вещта- наемната цена по сключен договор за наем от 02.12.2014г. /1200.00 лева с ДДС месечно/.
- На второ място изцяло е ограничена възможността за разпореждане с вещта от страна на собственика ѝ, във всяко едно отношение.
- На трето място поради бездействие /изразяващо се в откази за връщане на МПС-то на законния собственик и разглеждане на преписката в разумен срок/ на наблюдаващия прокурор Пламен Петков, автомобила домува на открит паркинг-изложен на атмосферните условия, без задължителното годишно сервизиране, за един много дълъг период от време-повече от седем години.
- И не на последно място поради бездействие на наблюдаващия прокурор Пламен Петков за разглеждане на преписката в разумен срок, продажната цена на МПС-то пада значително.

От изземването на автомобила е изминал значителен период от време, близо осем години, който е бил достатъчен да бъдат извършени всички процесуално-следствени действия по разследването, които да обуславят необходимост от задържане на вещта, нещо повече, както споменах по-горе всички действия извършени с МПС-то са приключили още по ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив, и по прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив. От тук нататък правно значимите факти от предмета на доказване по образуваната преписка, ще се удостоверяват от самите протоколи за извършените процесуални действия съобразно чл.127 от НПК и от експертните заключения. Ето защо, задържането на автомобила по никакъв начин не спомага още към 29.06.2016г. за

разкриване на „обективната истина“ по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. на РП Плевен , като в същото време ограничава осезателно основното право на собственика, „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, да владее вещта и да се ползва от нейните плодове.

С решение № 3/22.04.2005 г. по т.гр.дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС - т.3 е застъпено становището, че държавата отговаря за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането, че отговорността е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Прието е, че елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване бездействието на държавния орган в настоящия казус изразяващо се в откази за връщане на МПС-то на законния собственик и разглеждане на преписката в разумен срок - т.е. ако изобщо не са регламентирани в закона или ако противоречат на материално правно и процесуални норми.

Държавата, като юридическа личност, в обективната реалност се проявява и действа чрез своите органи, възлагайки им със закон осъществяването на различни нейни функции и за това действието - правно или фактическо - извършено от държавен орган или подчинено нему длъжностно лице, е действие, извършено от държавата, респ. бездействието на държавния орган е бездействие на държавата. Поради това вредите, причинени от незаконосъобразна дейност на държавен орган или подчинено нему друго длъжностно лице са вреди, причинени от държавата, за които тя отговаря. Искът се предявява срещу юридическото лице, в чиято структура се намира органът (или длъжностното лице), причинили тези вреди и същата е пасивно легитимирана да отговаря по искове по ЗОДОВ, което от своя страна води до процесуалната легитимация в настоящото производство на Прокуратурата на РБългария.

Имуществената отговорност на държавата за вреди, причинени на граждани и юридически лица от нейната дейност е обективна отговорност - в смисъл, че решаващо е обективното съответствие или несъответствие със закона на вредоносните актове (действия или бездействия) и намиращата се в причинна връзка с незаконосъобразния акт (действие или бездействие) вреда. След като това е така, то обезщетението за вреди е дължимо от момента на постановяване (издаване) на незаконосъобразния акт в настоящия случай от Постановление от 29.06.2016г. с отказ за връщане МПС-то на законния му собственик на пр. Пламен Петков постановено по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. на РП Плевен.

За да защити законните си интереси и права „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, депозира иск с правно основание чл.26 от ЗОДОВ, срещу Прокуратурата на Република България, за имуществени вреди в размер на 28 800 лева, за периода от 29.06.2016г. до 29.07.2018г. /24 месеца от сбора от неполучен месечен наем 1200 лв. с ДДС/.

Във връзка с депозираната Искова молба бе образувано гр.д. 486/2018г. на I.с-в, по описа на Окръжен съд Пазарджик. С Решение № 98 от 25.03.2019г. постановено по гр.д. 486/2018г. по описа на Окръжен съд Пазарджик, първоинстанционния съд отхвърля изцяло исковата претенция с правно основание чл.26 от ЗОДОВ, срещу Прокуратурата на

Република България, за имуществени вреди в размер на 28 800 лева, за периода от 29.06.2016г. до 29.07.2018г. /24 месеца от сбора от неполучен месечен наем 1200 лв. с ДДС/.

Решение № 98 от 25.03.2019г. постановено по гр.д. 486/2018г. по описа на Окръжен съд Пазарджик, е обжалвано и въз основа на на въззивната жалба е образувано в.гр.д. 287/2019г. на 1.с- в по описа на Апелативен съд Пловдив. С Решение №152 от 02.10.2019г. постановено по в.гр.д. 287/2019г. по описа на Апелативен съд Пловдив е потвърдено изцяло решението на първоинстанционния съд.

Решение №152 от 02.10.2019г. постановено по в. гр. д. 287/2019г. по описа на Апелативен съд Пловдив е обжалвано и въз основа на касационната жалба е образувано касационно гражданско дело № 716/2020г., 4 гр.о. по описа на Върховен Касационен Съд. С Решение № 150 от 05.01.2021г. постановено по касационно гражданско дело № 716/2020г., 4 гр.о. по описа на Върховен Касационен Съд, отменя Решение №152 от 02.10.2019г. постановено по в.гр.д. 287/2019г. по описа на Апелативен съд Пловдив и уважава изцяло претенцията за нанесени имуществени вреди в размер на 28 800 лева, за периода от 29.06.2016г. до 29.07.2018г. /24 месеца от сбора от неполучен месечен наем 1200 лв. с ДДС/.

В последствие бе депозирана втора искова молба за периода от 29.06.2018г. /включително/ до 30.01.2021г., като въз основа на нея бе образувано г.д. 94/2021г. по описа на Окръжен съд Пазарджик.

С Решение № 50063 от 25.05.2023г. постановено по касационно гражданско дело № 1139/2022г., 4 гр.о. по описа на Върховен Касационен Съд, бе уважена претенцията за сума в размер на 11 200 лева за периода 29.08.2018г. до 30.12.2020г., представляваща обезщетение за пропуснати ползи.

Към датата на депозиране на настоящата Искова молба, процесното МПС -марка „K1A“, модел „SPORTAGE“, рег. № номер на рама: , гориво дизел, дата на производство 09.01.2014г., не е върнато на правоимащия „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390. независимо от факта, че през цялото време през което са водени горните производства са правени искания за връщане на МПС-то до Районна Прокуратура Плевен, като отново нито едно от тях не е уважено. Горното дефинира и факта, че „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, продължава да търпи имуществени вреди заради противоправното бездействие на Прокуратурата на Р България, което дефинира и правния ни интерес от депозиране на настоящата Искова молба за последващия период след 30.12.2020г.

С оглед всичко изложено до тук, за „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390 е налице правен интерес за завеждане на настоящият иск, с правно основание чл.26 от ЗОДОВ, срещу Прокуратурата на Р България, за нанесени имуществени вреди.Моли за уважаване на иска. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът е депозирал отговор. Счита искът по чл. 26 от ЗОДОВ за недопустим доколкото ищецът не е процесуално легитимиран да предяви този иск, тъй като не е страна в процесното наказателно производство и не е носител на правото на справедливо разглеждане на делото в разумен срок по смисъла на Конвенцията. По

същество заявява, Оспорваме изцяло исковата претенция по чл. 26, ал.1 от ЗОДОВ, като недоказана, както по основание, така и по размер.

Освен основателността на претенцията си, в тежест на ищеца е да докаже наличието на твърдените имуществени вреди.

Процесуалните действия, на които е основано искането за обезвреда са свързани с исканията на ищеца за връщане на иззетия автомобил- веществено доказателство по ДП № 2013/2014г., преписка № 4968/2014г. по описа на Районна прокуратура- Плевен.

Липсват твърдения и съответно не са ангажирани доказателства, същите да не са били разгледани своевременно от наблюдаващия досъдебното производство прокурор. Произнасянето по исканията на ищеца с прокурорски актове, с които същите не са били уважени, не представлява бездействие от орган на Прокуратурата на Република България. Под незаконно бездействие следва да се разбира неизвършването на предписано от закона действие във времето, когато е трябвало да бъде извършено. Не са ангажирани и доказателства ищецът да е обжалвал прокурорските актове по чл. 111 от НПК по предвидения за това ред пред съда и те да са били отменени като незаконосъобразни.

В тежест на ищеца е да ангажира доказателства за следните обстоятелства: 1. за обстоятелството, че притежава качеството на пострадал по смисъла на чл. 74 от НПК в образуваното наказателно производство; 2. за продължителността на проведеното наказателно производство и за обстоятелството, че е нарушено правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, съгласно чл. 6, § 1 от КЗПЧОС; 3. за претърпените имуществени вреди; 4. за наличието на причинно- следствена връзка между допуснатото нарушение по чл. 6, § 1 от КЗПЧОС и претърпените вреди; 5. за размера на дължимото обезщетение.

Не са налице действително търпени вреди като пряк и непосредствен резултат от нарушено право на разумно разглеждане на делото. Недоказана е претенцията за обезщетение на имуществени вреди в размер на 36 000 лева, предявена под формата на пропуснати ползи - сборът от неполучен месечен наем, съгласно договор за наем от 02.12.2014 г. за МПС- лек автомобил „КИА“, за претендирания в исковата молба период от време. Процесният автомобил не е бил иззет от ищеца. Независимо от това, с оглед твърденията и ангажираните доказателства, налице е бил и спор за собственост върху автомобила между ищеца и испанското застрахователно дружество „AXA SEGUROS GENERALES S. A. DE SEGUROS Y REASEGUROS“, който е приключил с договор за спогодба от 03.05.2016 г.

Видно от чл. 8 от приложеното към исковата молба копие от договор за отдаване под наем на лек автомобил от 02.12.2014 г., същият е сключен за срок от 1 (една) година, т. е. до 02.12.2015г. Автомобилът е бил иззет при извършен на 19.04.2015г. оглед на местопроизшествие. С оглед нормата на чл. 9, т. 2 от същия договор, следва да се приеме, че той е прекратен при изтичането на едногодишния срок (когато все още е бил налице спор за собственост).

В чл. 8 от договора за наем е отразено, че ако след изтичане срока на договора наемателят продължи ползването на автомобила със знанието и непротивопоставянето на наемодателя, договорът ще се счита продължен за неопределен срок. Превръщането на договора в безсрочен е поставено в зависимост от едно бъдещо и несигурно събитие - продължаване на ползването от наемателя със знанието и непротивопоставянето на наемодателя, което прави приходът от този наемен договор за ищеца за период, далеч след изтичане на срока на договора, евентуален и хипотетичен, а не закономерен и сигурен.

Освен това, съгласно чл.9, т. 5 от договора, последният се прекратява при погиване на автомобила, т. е. няма как да се знае в случая дали за претендирания в исковата молба период от време 01.01.2021г. (включително) до 30.06.2023г. (включително), въпросният автомобил би бил годен предмет на договора за наем (възможно е да настъпи техническа повреда, в резултат на която МПС да не може да се ползва по предназначение или да погине напр. в резултат на ПТП и др.).

Тъй като подобна искова претенция, само че за минал период, вече е била предмет на съдебно гледане, включително от граждански състав на ВКС, а именно гр. дело №1139/2022г., следва да имаме предвид и изрично приетото в касационно решение №50063 от 25.05.2023г. В този свой окончателен акт съдебният състав на касационната инстанция е приел, че: „... по делото не е доказано, че представеният /и по настоящото дело/ писмен договор за наем, който няма достоверна дата и не е представян при изземването на автомобила, а е бил представен за първи път с исковата молба на 05.07.2018 г. по гр.д. № 634 /2018 г. на Пазарджишкия окръжен съд, е бил сключен преди съдебния спор по делото (че не е бил съставен за нуждите на този съдебен спор с цел доказване на изгодни за ищеца обстоятелства).

Ищецът не е представил никакви доказателства нито за получаване на наемна цена от свидетеля Б. С. нито за осчетоводяването на такава и на посочения в договора ДДС в счетоводните си книги.

Не е представен писмен договор за наем със свидетеля С. за процесния автомобил.

От представеното нотариално заверено пълномощно (с достоверна дата) за автомобила се установява единствено предоставянето на автомобила на свидетеля за ползване.

При съвкупната преценка на описаните доказателства следва да се приеме, че ищецът не е доказал, че е бил сключил представеният по делото договор за наем със свидетеля С. при предоставянето на процесния автомобил за ползване, нито дори, че към 02.12.2014г. му е бил предоставил процесния автомобил.

При приложение на последиците на правилото за разпределение на доказателствената тежест, установено с разпоредбата на чл.154, ал.1 ГПК, следва да се приеме обратното - че страните по делото не са били обвързани от писмен договор за наем за процесния автомобил към момента, в който той е бил иззет с постановление на ПРБ. Поради което действието на този договор няма как да е било продължено за периода на претенцията по настоящото дело.

От представеното пълномощно и от показанията на Б. и С. като свидетели по досъдебното производство № 3М 168 /2015г. може да се приеме за установено единствено, че двамата са имали лична уговорка, по силата на която в началото на април 2015г. първият е предоставил на втория автомобила за ползване за неопределен период от време.

От разпита на свидетеля С. по делото, доколкото може да бъде кредитиран, тъй като твърденията му се различават от тези, които е дал в досъдебното производство, може да се приеме за установено, че е плащал на ръка и без документ на Б. за ползването на автомобилите, а доколкото свидетелят не бил обвързан от писмени договори за наем с дружеството „Агро-инвест 999“ ЕООД и Благоев не е осчетоводявал получените суми, следва да се приеме, че дружеството не е било обвързано от договори за наем за процесните автомобили за периода от 29.08.2018 г. до 30.12.2020 г..

Следователно ищецът „Агро-инвест 999“ ЕООД не е доказал твърдението си, че е пропуснал ползи в размер на по 1 200 лева месечно от ползването на процесния автомобил по силата на договор за наем със свидетеля С.“

Именно следвайки приетото от състава на ВКС и задължителността на постановеното при идентични правопораждащи факти и изводимите от тях претенции на ищеца, намира настоящата претенция, предявена срещу ПРБ, за напълно неоснователна.

С исковата молба се претендира заплащане на разноски по настоящото дело, включително и платеното адвокатско възнаграждение. Не се сочи размер на адвокатското възнаграждение, налице е приложен договор за правна помощ и съдействие от 13.07.2023г. с посочен хонорар в размер на 4800 лева, но доколкото делото не е с фактическа и правна сложност считаме, че то не следва да надхвърля минималния размер на адвокатско възнаграждение по чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Изразява становище по доказателствените искания, като не възразява да се изискат материалите по досъдебното производство, като възразява по искането за допускане на съдебно-оценъчна експертиза.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ в процеса се разпределя съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 от ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които черпи изгодни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

Повдигнатият правен спор възлага в тежест на ищеца доказването на: допуснато от прокурора нарушение на право по чл. 6, § 1 от ЕКЗПЧОС; претърпяна имуществена вреда; причинно-следствена връзка между вредата и неразумната продължителност на производството, като наличието на вина у лицата от състава на съответния орган е без правно значение.

В тежест на ответника е доказването на *своите правоизключващи, правопогасяващи и правоотлагащи възражения срещу предявените искове.*

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представени с исковата молба надлежно заверени по реда на чл. 183 от ГПК копия на документи като писмени доказателства по делото.

ДА СЕ ИЗИСКАТ прокурорска преписка № 4968/2014 г. по описа на РП – гр. Плевен , както и гр. д. № 486/2018 г. на ОС – Пазарджик, на осн. чл. 186 от ГПК.

ДА СЕ ИЗИСКА гр.д.№486/2018г. по описа на ПОС.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца да посочи банкова сметка или друг начин на плащане – чл. 127, ал. 4 от ГПК.

НАСРОЧВА разглеждане на делото в открито съдебно заседание на 13.11.2021 г. от 10,40. ч., за която дата и час се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение , а на ищеца – и от отговора на исковата молба от ответника.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____